

Jutro. Polž čez polje dirja,
 hrope kakor vlak.
 Pa zadere iz močvirja
 nanj se žaba: »Kvak!
 Lej ga, lej ga! Kam pa, striček?«
 Polžek vzdihne plah:
 »Veš, za mano stražnik teče —
 grozno me je strah.
 Šel v gostilno sem brez cvenka
 in tam pil vso noč,
 a nazadnje brez plačila
 jo odkuril proč...
 Hišico mi pride rubit
 hudi mož nocoj.
 Zdaj bežim pred njim kot blazen.
 Joj, kaj bo z menoj!«

Žabica ga potolaži:
 »I, kar bo, pa bo!
 Bajto ti prodajo, malo
 v luknjo te zapro...«

Polžek se ustraši, zdirja
 kot vihar naprej.
 Žabica za njim se krega:
 »Fej, pijanček, fej!«

